

Formanden: Lovforslaget har — det tror jeg, alle vil være enige med mig i — faaet en saglig og meget grundig Behandling. Efter at den højtærede Minister og den ærede Forslagsstiller nu har svaret hinanden, henstiller jeg, at Resten af Forhandlingen under Hensyn hertil tilendebringes forholdsvis hurtigt.

Jensen-Aale: Jeg skal gerne tage mig den højtærede Formands Udtalelse ad notam. Jeg synes ogsaa, Sagen har faaet en meget grundig Behandling af den højtærede Landbrugsminister, og det er egentlig det, som jeg mener har den største Værdi. Den ærede Forslagsstillers Behandling synes jeg er ikke saa lidt mere svævende; han kom endogsaa ind paa Felter, som slet ikke vedkommer dette Forslag. Hvis Forslaget skulde gennemføres efter dets Ordlyd, saa vil jeg sige: Gud naade de stakkels Statshusmænd!

Den ærede Forslagsstiller sagde, at den højtærede Landbrugsminister havde søgt at fremdrage alle sine gode Gerninger. Det tror jeg nu ikke han blev færdig med, men han nævnte nogle, det er rigtigt. Jeg vilde ønske, den ærede Forslagsstiller havde fremført nogle af sine gode Gerninger over for Statshusmændene, men dem hørte vi ikke noget om — det kan være, det kommer senere. Nu skal vi jo have Sagen i Udvalg; saa faar vi dem nok at høre dér.

Efter Forslaget, som det foreligger, skulde der jo forhandles med L. S.s Statshusmandsudvalg. Ja, hvis alle Partier paa 2—3 Medlemmer her i Rigsdagen kunde stille og forlange, at Statshusmændene skulde have deres Renteydelse godkendt af Rigsdagen, saa var vi da først rigtig inde i et Virvar, men det kommer den ærede Forslagsstiller nok i Tanker om siden.

Jeg var egentlig ikke saa stærkt stemt for, at der skulde være Udvalgsforhandling. Ikke fordi jeg ikke syntes, Sagen er værd at forhandle om, men fordi jeg syntes, det var saa rent umuligt at ændre ved denne Lovgivning til Fordel for Statshusmændene; samtidig med at det øvrige Samfund kunde være tjent dermed. Men jeg er blevet glad for, at Sagen gaar i Udvalg, af en bestemt Grund; fordi den ærede Forslagsstiller — takket være den højtærede Formand — ikke fik Lejlighed til at gøre Rede for sin Stilling til Sandheden; det faar han forhaabentlig Lejlighed til, naar Sagen kommer i Udvalg, og det kan jo ogsaa have sin Interesse.

At jeg ikke har fundet nogen Mening i Forslaget, er jo en Sag for sig. Det er beklageligt; det kan være, det skyldes en Mangel

hos mig, men det kan ogsaa være, det skyldes en Mangel i Forslagets Form. Det kan vi imidlertid ogsaa drøfte, naar Forslaget kommer i Udvalg.

Den ærede Forslagsstiller gjorde den Bemærkning over for den ærede Ordfører for Venstre (Nielsen Mann), at denne havde faaet en anden Mening, end han før havde haft. Ja, men det har vi da vidst, længe før det ærede Medlem blev Medlem af dette Ting, ja, endogsaa før han blev Medlem af Folketinget. Det er jo en Kendsgerning, og det er der ikke noget at sige til. Naar et Menneske har faaet en anden Mening, maa han tage den Mening i Forsvar, som han nu har. Naturligvis kan man komme til at drøfte den Stilling, han har indtaget til samme Spørgsmaal før, men dette bliver dog underordnet.

Den ærede Forslagsstiller mente, at Sammenholdet i Landbruget skulde man fra Regeringspartiernes Side ikke tale saa meget om. Hvorfor dog ikke det? Der kan være god Mening i at holde sammen paa Landbrug af en bestemt Gruppe, hvor der er, om ikke just et skarpt Skel, saa alligevel meget forskellige Forhold at leve under, efter som det er smaa eller større Landbrug. De allerfleste Statshusmænd hører jo til inden for Husmandsbevægelsen, og dér bliver de formentlig trods det Splittelsesforsøg, der bliver gjort fra anden Side. Jeg kan da ikke forstaa, at den ærede Forslagsstiller kan tale om Sammenhold i Landbruget, for jeg mente egentlig, det var hans Parti, der først begyndte Splittelsesforsøget inden for Landbruget, som ogsaa lykkedes — ellers havde det ærede Medlem jo ikke været herinde; i hvert Fald ikke tilhørt det Parti, han tilhører. Jeg synes derfor, det er lidt anstrengt at tale om Splittelsesforsøg inden for Landbruget, det er omtrent som at slaa med Sten, naar man selv bor i et Glashus.

Endelig sagde det ærede Medlem — ikke een, men mange Gange — at det Beløb, Statshusmanden forrenter, er 18 000 Kr. Dersom det ærede Medlem er lige saa godt underrettet i andre Forhold som her, kommer det ærede Medlem meget langt fra Sandheden. Ifølge den Lov, der blev gennemført under Statsminister Madsen-Mygdal, forrenter de 13 200 Kr. Naar man vil til at reformere, synes jeg, man i hvert Fald skulde vide en lille Smule om, hvad man gør. At man kan have egne Laan hæftet paa bag efter, bliver en anden Sag, men hvor meget det er, ved hverken det ærede Medlem eller jeg.

Det er efter min Mening slet ingen